

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Google Ireland Limited

Tuženik: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Europske unije primjena nacionalnih odredbi poput odredbi članka 1. stavaka 515., 516. i 517. Zakona br. 178 od 30. prosinca 2020. kojima se za operatore koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici Unije, ali posluju u Italiji, predviđaju dodatne administrativne i novčane obveze, poput upisa u određeni registar i uvođenje financijskog doprinosa, te povređuje li se konkretno tom nacionalnom odredbom članak 3. Direktive o elektroničkoj trgovini (Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. ⁽¹⁾) na temelju koje davatelj usluga informacijskog društva, u ovom slučaju Google Ireland Limited, podliježe isključivo zakonodavstvu [...] države članice u kojoj ima poslovni nastan?
2. Protivi li se pravu Europske unije primjena nacionalnih odredbi poput odredbi članka 1. stavaka 515., 516. i 517. Zakona br. 178 od 30. prosinca 2020. kojima se za operatore koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici Unije predviđaju dodatne administrativne i novčane obveze, te protivi li se konkretno načelu slobode pružanja usluga iz članka 56. [UFEU-a] te sličnim načelima koja proizlaze iz direktiva 2006/123/EZ ⁽²⁾ i 2000/31/EZ, nacionalna mjera kojom se za posrednike koji posluju u Italiji, ali koji u toj državi nemaju poslovni nastan, predviđaju dodatne obveze u odnosu na one koje su u njihovoj državi podrijetla predviđene za obavljanje iste djelatnosti?
3. Zahtijeva li se pravom Europske unije i, konkretno, Direktivom (EU) 2015/1535 ⁽³⁾ da talijanska država mora obavijestiti Komisiju o uvođenju obveze upisa pružatelja usluga internetskog posredovanja i usluga internetskih tražilica u Registar komunikacijskih operatora te, osobito, treba li članak 3. stavak 4. točku (b) drugu alineju Direktive 2000/31 tumačiti na način da se privatni subjekt koji ima poslovni nastan u državi članici koja nije Italija može usprotiviti tomu da se na njega primjenjuju mjere koje je donio talijanski zakonodavac (članak 1. stavci 515., 516. i 517. Zakona br. 178 od 30. prosinca 2020.) i kojima se može ograničiti slobodno kretanje usluge informacijskog društva ako je izostalo obavještanje o tim mjerama u skladu s navedenom odredbom?
4. Protivi li se Uredbi (EU) 2019/1150 ⁽⁴⁾ i, konkretno, članku 15. te načelu proporcionalnosti, propis države članice ili mjera koju je donijelo neovisno nacionalno tijelo kojom se za pružatelje usluga internetskog posredovanja koji posluju u državi članici uvodi obveza upisa u Registar komunikacijskih operatora iz koje proizlazi niz formalnih i postupovnih obveza, obveze plaćanja doprinosa te zabrane ostvarivanja prihoda iznad određenog iznosa?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL 2015., L 241, str. 1.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o promicanju pravednosti i transparentnosti za poslovne korisnike usluga internetskog posredovanja (SL 2019., L 186, str. 57.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Amazon Services Europe Sàrl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Predmet C-665/22)

(2023/C 63/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Amazon Services Europe Sàrl

Tuženik: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Uredbi (EU) 2019/1150⁽¹⁾ nacionalna odredba čiji je konkretan cilj osigurati primjerenu i učinkovitu provedbu te uredbe, također prikupljanjem relevantnih informacija, i kojom se pružateljima usluga internetskog posredovanja i internetskih tražilica nalaže obveza periodične dostave relevantnih informacija o svojim prihodima?
2. Mogu li se, na temelju Uredbe (EU) 2019/1150, informacije koje se predviđaju izjavom o financijskom sustavu, a odnose se prvenstveno na ostvarene prihode, smatrati relevantnima i potrebnima s obzirom na cilj koji se nastoji postići tom uredbom?
3. Nalaže li se Direktivom (EU) 2015/1535⁽²⁾ da države članice moraju obavijestiti Komisiju o mjerama kojima se za pružatelje usluga internetskog posredovanja i internetskih tražilica uvodi obveza dostave izjave koja sadržava relevantne informacije o njihovim prihodima, pri čemu povreda te obveze dovodi do primjene novčanih sankcija i, u slučaju potvrdnog odgovora, dopušta li Direktiva da se privatni subjekt usprotivi tomu da se na njega primjenjuju mjere o kojima Komisija nije bila obaviještena?
4. Protivi li se članku 3. Direktive 2000/31/EZ⁽³⁾ to da nacionalna tijela donose odredbe kojima se, u navedenu svrhu osiguravanja provedbe Uredbe (EU) 2019/1150, za operatore koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici Unije, ali posluju u Italiji, predviđaju dodatne administrativne i novčane obveze poput dostave izjave koja sadržava relevantne informacije o njihovim prihodima, pri čemu povreda te obveze dovodi do primjene novčanih sankcija?
5. Protivi li se načelu slobode pružanja usluga iz članka 56. UFEU-a te članku 16. Direktive 2006/123⁽⁴⁾ i [Direktivi] 2000/31/EZ to da nacionalna tijela donose odredbe kojima se, u navedenu svrhu osiguravanja provedbe Uredbe (EU) 2019/1150, za operatore koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici Unije predviđaju dodatne administrativne i novčane obveze poput dostave izjave koja sadržava relevantne informacije o njihovim prihodima, pri čemu povreda te obveze dovodi do primjene novčanih sankcija?
6. Nalaže li se člankom 3. stavkom 4. točkom (b) Direktive 2000/31/EZ da države članice moraju obavijestiti Komisiju o mjerama kojima se za pružatelje usluga internetskog posredovanja i internetskih tražilica uvodi obveza dostave izjave koja sadržava relevantne informacije o njihovim prihodima, pri čemu povreda te obveze dovodi do primjene novčanih sankcija i, u slučaju potvrdnog odgovora, dopušta li Direktiva da se privatni subjekt usprotivi tomu da se na njega primjenjuju mjere o kojima Komisija nije bila obaviještena?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o promicanju pravednosti i transparentnosti za poslovne korisnike usluga internetskog posredovanja (SL 2019., L 186, str. 57.)

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL 2015., L 241, str. 1.)

⁽³⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Eg Vacation Rentals Ireland Limited/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Predmet C-666/22)

(2023/C 63/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio